Biciklom od Zagreba do Damaska

Sunday, 23 January 2011

Student fotografije sa Akademije dramskih umjetnosti u Zagrebu Siniša Glogoški je prošlog leta biciklom prešao put od 4000 kilomerara. Iz Hrvatske i Zagreba je za dva meseca stigao do Damaska.

Siniša je odgovorio na pitanja Domino Magazina o avanturi o kojoj mnogi maštaju.

Ovog leta si biciklom prešao put od 4000 kilometara. Odakle ideja?
Nakon poloÅ¾enih ispita imao sam dva mjeseca slobodnog ljeta i odluÄ•io sam ih tako iskoristiti. IzraÄ•unao sam otprilike koliko bih mogao preÄ‡i u 2 mjeseca i okrenuo pedale prema istoku.

Mogao bih reÄ‡i da sam se na putovanje biciklom "navukao" prije dvije godine kada sam s par prijatelja vozio od Zagreba do Jadranskog mora. Tu su se nanizala prva prekrasna iskustva po brdima, selima i otocima, a te prve noÄ‡i pod otvorenim nebom još uvijek pamtim.

Biciklom od Zagreba do Damaska

Koje si sve zemlje obišao?
Srbiju, Bugarsku, Tursku i Siriju. Uz Dunav kroz Srbiju i Bugarsku do Crnog mora pa do Turske i Mramornog mora. Od Istanbula preko središnje Anatolije do Kapadokije, od Kapadokije do Sredozemnog mora pa u Siriju do Eufrata. Od Eufrata kroz sirijsku pustinju do Damaska.

Kako izgledaju sve te zemlje iz "bicikl perspektive"?
Bicikl je idealno prijevozno sredstvo za upoznavanje pojedine zemlje i njenih stanovnika. Jako sam Ä•esto stajao, bilo da fotografiram ili razmijenim koju rijeÄ• s lokalcima. Potpuna izloÅ¾enost cesti još više doprinosi apsolutnom doÅ¾ivljaju okoline tako da sam maksimalno uÅ¾ivao u nebrojenim pejsaÅ¾ima tijekom putovanja.

Kako su izgledale pripreme?
Gotovo nikako. Par mjeseci prije polaska još sam jednom otišao biciklom na more i to je bilo to. Mišljenja sam da nikakva fiziÄ•ka priprema nije ni potrebna, jer voziš po vlastitim moguÄ‡nostima. Kad se umoriš staneš i ne pretjeruješ. Više snage iziskivala je psihiÄ•ka priprema, pomiriti se s tim da putujem sam i uvjeriti bliÅ¾nje (i sebe) da Ä‡e sve biti u redu.

Biciklom od Zagreba do Damaska

Šta si sve poneo?
Minimalno prtljage sam nosio i to je opet bilo previše. VeÄ‡i dio bila je fotografska oprema i hrana. Od odjeÄ‡e dva para kratkih hlaÄ•a, 3 majice, kabanicu, pa pribor za krpanje guma, neke alate i zamjenske dijelove, plinsko kuhalo, šator, vreÄ‡u, dobru knjigu i osmijeh na licu.

Da li si putovao potpuno sam? I da li bi bilo lakše da si imao društvo?
ÄŒovjek je uvijek potpuno sam, nekad se samo tako ne osjeÄ‡a u društvu drugih. Išao sam sam i da idem ponovno na takav put, opet bih išao sam. S društvom je prekrasno jer dijelite sve lijepe trenutke, a u onim ruÅ¾nim je definitivno lakše. No beskompromisna sloboda koja proizlazi iz samoÄ‡e iznimno je zarazna. Ta samoÄ‡a koliko god nekome bila strana, zapravo je savršena za upoznavanje sebe. Uvidio sam neke svoje mane, ali i shvatio one dobre stvari. Osim toga, kad si sam dostupniji si, tako da mi je jako puno ljudi prilazilo i zapravo sam veÄ‡inu vremena provodio u razgovoru s lokalcima.

Studiraš fotografiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu, da li je to bio jedan od razloga da kreneš na takav put?

Fotografija nije bila razlog, veÄ‡ jednostavno jedan veliki plus cijelom putovanju. Danas kad gledam sve te fotografije, samo su mi podsjetnik na one emocije koje sam putem proÅ¾ivljavao, ali i na one trenutke koje nisam zabilježio aparatom. Nekad jednostavno nije potrebno fotografirati, veÄ‡ samo osjetiti taj trenutak.

Biciklom od Zagreba do Damaska

Najzanimljiviji momenti?
Teško mi je navesti najzanimljivije pošto sam se tijekom putovanja i sam mijenjao. Kako su se stvari dešavale tako se i moja percepcija zanimljivog mijenjala. Ono što Ä‡u sigurno zauvijek pamtiti je pogled stogodišnje starice na samrti na podu sobe jedne male kuÄ‡e u selu središnje Anatolije u Turskoj. I dvije litre zaleÄ‘enog kozjeg mlijeka koje mi je spremila baba Rajka u Bugarskoj. Pamtiti Ä‡u i noÄ‡nu potragu za zalutalim beduinovim ovcama u sirijskoj pustinji i spavanje u samostanu Mar Musa. Toliko trenutaka bezuvjetne dobrote uÄ•inilo je i mene boljom osobom.

Da li je bilo neoÄ•ekivanih situacija i problema?
Naravno, no sretan sam zbog toga jer sam jako puno nauÄ•io. I uvijek Ä‡u radije iÄ‡i duÅ¾im i teÅ¾im putem, iskusiti i dobro i loše pritom se bogateÄ‡i novim saznanjima.

Planovi?
Krajem sijeÄ•nja (januara) idem na jednomjeseÄ•nu ekspediciju u najhladniju Rusiju. Regiju vjeÄ•nog permafrosta gdje se nalazi i najhladnije trajno naseljeno mjesto na Zemlji. Cilj ekspedicije je upoznati ljude koji Å¾ive u takvim ekstremnim vremenskim uvjetima. Å½ivjeti s njima jedno vrijeme i upoznati njihovu kulturu i tradiciju.

Pogledajte i Sinišinu web stranicu na ovom linku - a svi zainteresovani mu mogu poslati i mail na s.glogoski@gmail.com

Izvor:
Domino magazin